



FUNDARGERÐ

FJÁRMÁLASTÖÐUGLEIKANEFND



2022

Mars
12. fundur
Birt 8. apríl 2022

Fundargerð fjármálastöðugleikanefndar Seðlabanka Íslands

Mars 2022 (12. fundur)

Birt: 8. apríl 2022

Fjármálastöðugleikanefnd tekur ákvarðanir um beitingu stjórnþækja Seðlabanka Íslands varðandi fjármálastöðugleika. Í fjármálastöðugleika felst að fjármálakerfið geti staðist áföll í efnahagslífi og á fjármálamörkuðum, miðlað lánsfé og greiðslum og dreift áhættu með viðhlítandi hætti. Nefndinni er falið að leggja mat á ástand og horfur í fjármálakerfinu, kerfisáhættu og fjármálastöðugleika, skilgreina nauðsynlegar aðgerðir til að tryggja fjármálastöðugleika og að ákveða hvaða aðilar, innviðir eða markaðir teljist kerfislega mikilvægir. Fjármálastöðugleikanefnd getur beint ábendingum til viðeigandi stjórnvalda þegar tilefni er til um nauðsynlegar aðgerðir til að efla og varðveita fjármálastöðugleika. Nefndin birtir opinberlega fundargerðir af fundum sínum að jafnaði innan fjögurra vikna, þar sem fram koma upplýsingar um ákvarðanir nefndarinnar, forsendur þeirra og mat á ástandi fjármálastöðugleika.

Fundur nefndarinnar 14.-15. mars 2022 hófst á kynningum og umræðu um þróun og horfur í efnahagsmálum og stöðu fjármálakerfisins. Nefndin ræddi stöðu og horfur fyrir fjármálastöðugleika og helstu áhættuþætti, svo sem þróun efnahagsmála, áhættu fjármálafyrirtækja og fjármálakerfis, þróun á innlendum fjármálamörkuðum, skuldsetningu heimila og fyrirtækja, stöðuna á fasteignamarkaði og eiginfjárstöðu fjármálafyrirtækja. Jafnframt ræddi nefndin um öryggi og skilvirkni fjármálainnviða og mikilvægi þeirra fyrir stöðugleika fjármálakerfisins, sérstaklega í ljósi aukinnar netöryggisáhættu og stríðs í Evrópu. Þá ræddi nefndin skýrslu úttektarnefndar um reynsluna af starfi nefnda Seðlabanka Íslands 2020-2021.

Fjármálastöðugleikanefnd ákvað við ársfjórðungslegt endurmat á sveiflujöfnunaraukanum að halda gildi hans óbreyttu en samkvæmt ákvörðun nefndarinnar í september sl. mun hann hækka úr 0% í 2% í lok september 2022. Nefndin ákvað jafnframt að halda gildi eiginfjárauka vegna kerfisáhættu óbreyttu í 3% vegna innlendra áhættuskuldbindinga innlánsstofnanna. Nefndin samþykkti breytingar á reglum 765/2021 um afleiðuviðskipti sem fela í sér að viðskipti milli íslenskra banka eru undanskilin takmörkunum um afleiðuviðskipti. Auk þess ákvað nefndin að gera breytingar á starfsreglum sínum þannig að hún komi ekki lengur að ákvörðunum í málefnum skilavalds.

Nefndin var á einu máli um mikilvægi þess að stjórnvöld og Seðlabankinn leggi ríka áherslu á netöryggi landsins, rekstraröryggi fjarskiptainnviða og tengsl þeirra við rekstraröryggi fjármálainnviða. Fjármálastöðugleikanefnd áréttar mikilvægi þess að hugað sé að netöryggi landsins og rekstraröryggi fjarskipta- og fjármálainnviða. Núverandi aðstæður undirstrika mikilvægi þess að auka viðnámsþrótt í innlendra greiðslumiðlun og hraða innleiðingu óháðrar smágreiðslulausnar. Nefndin ítrekar nauðsyn þess að rekstraraðilar gæti að öryggi greiðslukerfa og rekstrarsamfellu.

Greining á fjármálastöðugleika

Að mati nefndarinnar stóð fjármálakerfið traustum fótum og staða fjármálastöðugleika var góð. Efnahagshorfur höfðu versnað og óvissa aukist í kjölfar innrásar Rússa í Úkraínu. Útlit væri fyrir að viðskiptapvinganir ásamt verðhækkunum á hrávöru og orku myndu hægja á efnahagsbatanum alþjóðlega og verðbólguhorfur hefðu versnað. Óvíst væri hversu mikil bein og óbein áhrif innrásarinnar yrðu á innlendan þjóðarbúskap en í ljósi verri horfa um hagvöxt og verðbólgu í viðskiptalöndunum var talið að þau yrðu líklega nokkur. Aukin verðbólga, hækkun olíuverðs og minni kaupmáttur í þróuðum ríkjum gæti dregið úr ferðalögum en á móti væru horfur um útflutning sjávarafurða góðar. Taldi nefndin að góð staða bankakerfisins og gott jafnvægi greiðslujafnaðar við útlönd væri til þess fallið að draga úr neikvæðum áhrifum aukinnar alþjóðlegrar óvissu á efnahagslífið og fjármálakerfið.

Viðnámspróttur bankakerfisins

Að mati nefndarinnar er viðnámspróttur kerfislega mikilvægu bankanna mikill. Eiginfjár- og lausafjárstaða þeirra er vel yfir lögbundnum mörkum og hafa þeir því nægt svigrúm til að styðja við heimili og fyrirtæki. Bankarnir þrír voru reknir með um 81 ma.kr. hagnaði árið 2021 og áttu 255 ma.kr. í lausu fé umfram kröfu í lok janúar sl. Samkvæmt nýjustu álagsprófum Seðlabankans á lausafjárstöðu þeirra þola bankarnir töluvert útlána. Eigið fé bankanna jókst um 39 ma.kr. á milli ára þrátt fyrir arðgreiðslur og kaup á eigin hlutabréfum á árinu 2021 og var samanlagt eiginfjárhlutfall þeirra 26,7% í lok síðasta árs. Vaxtaálag á erlendum útgáfum bankanna hafði hækkað í kjölfar innrásar Rússa í Úkraínu. Álag á sambærilegar útgáfur erlendra banka hafði einnig hækkað. Endurfjármögnunaráhætta bankanna í erlendum gjaldmiðlum var þó talin takmörkuð vegna sterkrar lausafjárstöðu. Nefndin taldi þó mikilvægt að fylgjast áfram með þróuninni á alþjóðlegum fjármagnsmörkuðum.

Á árinu 2021 dró úr vanskilum lána í bankakerfinu bæði hjá fyrirtækjum og heimilum. Hlutfall fyrirtækjalána í vanskilum hjá KMB var 3,4% í árslok 2021 og hlutfall lána í frystingu var 12,1% í lok janúar. Hlutfallið var hærra í þjónustugeiranum þar sem um 34% lána voru í frystingu. Vanskil heimila hafa minnkað frá upphafi faraldursins og voru 0,8% af útlánnum banka til heimila í árslok 2021, sem telst bæði lágt í sögulegu samhengi og alþjóðlegum samanburði.

Skuldir heimila og fyrirtækja

Hægt hafði á skuldavexti heimila undanfarna mánuði og mældist raunvöxtur skulda 4,1% (10% nafnvöxtur) í janúar samanborið við 5,1% raunvöxt nóvember sl. (10% nafnvöxtur). Nefndin taldi stöðu heimilanna almennt góða sem ætti að auðvelda þeim að standa undir hærri greiðslubyrði íbúðalána ef vextir hækkuðu frekar. Heimilin hafa jafnframt aðgang að ólíkum lánaformum til að takast á við verðbólgu. Kaupmáttur launa hafði aukist, atvinnuleysi minnkað, atvinnuþátttaka aukist og eiginfjárstaða heimila batnað.

Skuldavöxtur fyrirtækja hafði tekið lítilliga við sér. Að raunvirði mældist vöxturinn enn neikvæður en gengis- og verðlagsleiðréttur skuldavöxtur var 1,8% í lok árs 2021. Þróunina mátti helst rekja til aukinnar útgáfu fyrirtækja á markaðsskuldabréfum og aukningar í útlánnum sérhæfðra sjóða til fyrirtækja. Fjármögnun fyrirtækja hafði í vaxandi mæli færst frá hinu hefðbundna bankakerfi yfir í markaðsfjármögnun og fjármögnun í gegnum aðra lánveitendur, þá helst sérhæfða sjóði.

Eignaverð

Nefndin fór yfir stöðuna á fasteignamarkaði. Vísbendingar voru um að ójafnvægi milli framboðs og eftirspurnar á íbúðamarkaði hefði ágerst. Nefndarmenn höfðu áhyggjur af litlu framboði íbúðarhúsnæðis og miklum verðhækkunum á húsnæðismarkaði. Hröð hækkun íbúðaverðs kæmi verst niður á fyrstu kaupendum og gæti aukið skuldsetningu heimilanna þegar fram í sækti. Íbúðum sem auglýstar höfðu verið til sölu á höfuðborgarsvæðinu hafði fækkað um nærri 69% frá því í árslok 2019 og ekki verið jafn fáar frá því að byrjað var að safna gögnunum árið 2006. Meðalsölutími mældist undir

30 dögum í febrúar. Hækkunartaktur vísitölu íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu hafði enn aukist og var áshækkunin 13,8% að raunvirði í janúar sl. (20,3% að nafnvirði). Velta á markaðnum hafði minnkað í janúar en var þó enn töluverð m.v. stöðuna fyrir faraldurinn. Frávik íbúðaverðs frá undirliggjandi efnahagslegum þáttum hafði aukist enn frekar frá síðasta fundi nefndarinnar. Frávik íbúðaverðs umfram langtímaleitni jókst um 11,5 prósentur á milli ára í janúar og hafði ekki mælst jafn langt umfram leitni síðan á árinu 2008.

Umsvif á byggingamarkaði voru nokkuð mikil í sögulegu samhengi árið 2021. Fjöldi nýrra íbúða með árið 2021 sem skráð byggingarár var um 2.900 og þar af voru um 1.800 íbúðir á höfuðborgarsvæðinu. Nýjum fullbúnum íbúðum fækkaði þó lítillega á milli ára en þrátt fyrir það hafði sjaldan verið lokið við byggingu á fleiri íbúðum á einu ári.

Nefndin ræddi um að áhrif af lækkun hámarks veðsetningarhlutfallsins úr 85% í 80% sl. sumar væri farið að gæta og að veðsetning almennra kaupenda hefði minnkað en veðsetning kaupenda fyrstu fasteignar aukist samhliða hækkun fasteignaverðs. Meðaltal greiðslubyrðarhlutfalls fyrstu kaupenda hafði því hækkað á síðustu ársfjórðungum. Töldu nefndarmenn að áhrif reglna um hámark greiðslubyrðar sem tóku gildi í desember ættu eftir að koma betur fram en einnig að áhrifin yrðu meiri fyrir lántakendur eftir því sem aðhald peningastefnunnar ykist. Ættu þær því að öðru óbreyttu að hafa í för með sér minni skuldsetningu og hægja á verðhækkunum á húsnæðismarkaði.

Vísitala raunverðs atvinnuhúsnæðis á höfuðborgarsvæðinu hækkaði um 11,1% á milli ára á síðasta ári og hafði náð gildi sínu frá því fyrir faraldurinn. Velta í þinglýstum viðskiptum með atvinnuhúsnæði hafði aukist um 82% að raunvirði á milli ára og hafði ekki verið meiri á einu ári síðan árið 2007. Neikvæð áhrif faraldursins höfðu verið skammvinn og því stæði markaðurinn almennt séð nokkuð vel.

Það var mat nefndarinnar að vísir að eignabólu á húsnæðismarkaði væri til staðar og líkur væru á að hún gæti vaxið enn frekar á næstu misserum, en ekki virtist ástæða til að hafa sömu áhyggjur af atvinnuhúsnæði.

Alþjóðlega höfðu fjárfestar í auknum mæli sótt í öruggar eignir. Hlutabréfaverð erlendis hafði lækkað en lækkunin hafði gengið til baka að hluta fyrir fund nefndarinnar.

Hlutabréfaverð skráðra félaga hér á landi hafði lækkað líkt og víða erlendis. Frá 24. Febrúar, þegar innrás Rússa hófst í Úkraínu, til 10. mars lækkaði Úrvalsvísitalan um 8%. Samhliða þessum verðlækkunum hafði frávik hlutabréfaverðs frá langtímaleitni minnkað. Verðbólguálag á skuldabréfamarkaði hafði hækkað frá áramótum í takt við aukna verðbólgu og verri verðbólguhorfur. Eftirspurn eftir verðtryggðum ríkisbréfum hafði því aukist og jókst enn frekar eftir innrás Rússa í Úkraínu og hafði ávöxtunarkrafa verðtryggðra ríkisbréfa því lækkað ört.

Gengi krónu og gjaldeyrisforði

Gengi krónunnar hafði hækkað um 4,4% frá áramótum fram að innrás Rússa í Úkraínu en hafði lækkað um 4% í kjölfar innrásarinnar. Seðlabankinn hafði keypt 11 ma.kr. af gjaldeyri í inngrípum á árinu 2022 en selt fyrir 10 ma.kr. til þess að draga úr sveiflum í gengi krónunnar eftir því sem bankinn taldi tilefni til. Velta á millibankamarkaði með gjaldeyri jókst í febrúar en í janúar var hún svipuð og fyrir farsóttina. Veruleg aukning hafði orðið á afleiðusamningum þar sem krónan var í samningi á móti erlendum gjaldeyri og mótaðilum viðskiptabanka í slíkum samningum hafði fjölgað. Hrein framvirk gjaldeyrisstaða viðskiptabankanna hafði sömuleiðis hækkað. Útflutningsaðilar höfðu í einhverjum tilvikum varið sig fyrir styrkingu á gengi krónunnar en í kjölfar þess að reglum um afleiðuviðskipti var breytt á miðju ári 2021 tók einnig að gæta áhrifa aðila sem vildu taka stöðu með eða á móti krónunni. Þróun á gengi krónu hafði því verið væntingadrifnari en áður.

Hrein gjaldeyriskaup lífeyrissjóðanna voru 53 ma.kr. árið 2021 líkt og árið á undan. Lífeyrissjóðir höfðu keypt erlendan gjaldeyri fyrir 7,4 ma.kr. fyrstu tvo mánuði ársins 2022. Hlutfall gjaldeyriseigna lífeyrissjóðanna af heildareignum var 37% í árslok 2021.

Gjaldeyrisforði Seðlabankans var í kringum 900 ma.kr. í lok febrúar og var hlutfall forðans af forðaviðmiði Alþjóðagjaldeyrissjóðsins 145% í lok árs 2021. Var það mat nefndarinnar að gjaldeyrisforðinn væri rúmur og nægjanlegur til að bregðast við ófyrirséðum atburðum sem gætu annars raskað fjármálalegum og efnahagslegum stöðugleika.

Fjármálasveiflan

Stígandi fjármálasveiflunnar hafði aukist milli funda nefndarinnar sem gæti verið vísbending um aukna sveiflutengda kerfisáhættu. Verðhækkningar íbúðarhúsnæðis hafa staðið yfir í nokkurn tíma og mælist húsnæðissveiflan kröftugri en í fyrra mati. Þrátt fyrir að undirsveiflur fjármálasveiflunnar væru allar á uppleið var fjármálasveiflan ennþá lítillaga undir langtímameðaltali. Mat á áhrifum fjármálasveiflunnar á hagþróun samkvæmt mælikvarðanum hagvöxtur-í-húfi sýndi aukinn alvarleika mögulegra efnahagsáfalla, samanborið við árslok 2019, sem bendir til vaxandi kerfisáhættu.

Fjármálainnviðir

Nefndin fékk kynningu á valkostum um innleiðingu óháðrar innlendrar smágreiðslulausnar en starfshópur innan Seðlabankans hafði unnið að þeirri greiningu síðustu mánuði. Fram kom að uppgjör nær allra innlendra greiðslukortavíðskipta færi í gegnum erlend kerfi og í því væri fólgin áhætta ef netsamband við útlönd rofnaði eða ef eigendur viðkomandi kerfa myndu ákveða að loka á viðskipti við Ísland. Mat starfshópsins á valkostum var rætt út frá sjónarmiðum um öryggi, skilvirkni og hagkvæmni og var það mat nefndarinnar að hraða þyrfti vinnu við að koma á innlendri smágreiðslulausn.

Nefndin fékk reglubundnar upplýsingar úr millibankakerfi Seðlabankans, svokallaða áhættuvísa fyrir fjármálainnviði. Virkni nýja millibankakerfisins gerir Seðlabankann betur kleift en áður að sinna því hlutverki að hafa yfirsýn og meta áhættu á sviði fjármálainnviða sem nýtist jafnframt við að meta mögulega veikleika og rekstrarhökra í innlendri greiðslumiðlun.

Nefndin var á einu máli um mikilvægi þess að stjórnvöld og Seðlabankinn leggðu ríka áherslu á netöryggi landsins, rekstraröryggi fjarskiptainnviða og tengsl þeirra við rekstraröryggi fjármálainnviða. Nauðsynlegt væri að tryggja upplýsingaflæði og samráð allra hagaðila á þessu sviði.

Eiginfjárauki vegna kerfisáhættu

Kerfisáhættuaukanum er beitt á grundvelli viðvarandi kerfisáhættu sem tengist einsleitni og undirliggjandi áhættu íslenska hagkerfisins. Slík kerfisáhætta er sögð ósveiflutengd eða innbyggð og er gildi aukans endurskoðað á tveggja ára fresti. Sakir þess hversu berskjaldað efnahagslíf á Íslandi er fyrir áföllum, sem endurspeglast í meiri sveiflum í hagstærðum hér á landi en víða annars staðar, er gildi eiginfjárauka vegna kerfisáhættu 3% og nær til allra innlendra áhættuskuldbindinga innlánsstofnana.

Nefndin ræddi helstu breytingar á lagaumgjörð kerfisáhættuaukans sem felast í innleiðingu CRD V í íslensk lög, sem áformuð eru síðar á þessu ári. Breytingarnar fela m.a. í sér að skert verður á tilgangi kerfisáhættuaukans, samspili hans við aðrar eiginfjárkröfur og möguleikanum á beitingu aukans á tiltekna áhættuskuldbindingar. Að lokinni umræðu bar seðlabankastjóri upp tillögu um að halda eiginfjárauka vegna kerfisáhættu óbreyttum í 3% vegna innlendra áhættuskuldbindinga þeirra fjármálafyrirtækja sem hafa heimild til móttöku innlána. Var tillaga seðlabankastjóra samþykkt af öllum nefndarmönnum.

Sveiflujöfnunaraukinn

Megintilgangur sveiflujöfnunaraukans er að auka viðnámsþrótt fjármálafyrirtækja gagnvart sveiflutengdri kerfisáhættu og veita þeim þannig svigrúm til þess að mæta tapi og viðhalda lánsfjárframboði á álagstímum. Þetta svigrúm var nýtt í mars 2020 þegar aukinum var aflétt í upphafi farsóttar. Hækkun sveiflujöfnunaraukans getur haft þau hliðaráhrif að draga úr hraða skuldavaxtar í uppsveiflu.

Í september 2021 þegar aukinn var hækkaður á nýjan leik með gildistöku í september 2022 var það mat nefndarinnar að sveiflutengd kerfisáhætta væri síst minni nú en hún var áður en farsóttin skall á. Farsóttin hefur haft takmörkuð áhrif á fjármálakerfið í heild og afskriftir skulda verið minni en búist var við. Útlánagæði hafa almennt aukist og vanskil minnkað, sérstaklega vanskil heimila sem eru nú innan við 1% af útlánum banka til heimila. Þær aðgerðir sem Seðlabankinn og stjórnvöld gripu til skiluðu árangri og drógu úr neikvæðum efnahagslegum áhrifum farsóttarinnar á heimili og atvinnulíf í landinu. Nefndarmenn voru sammála um að bankakerfið stæði traustum fótum. Arðsemi væri mikil og eigin- og lausafjárhlutföll vel yfir lögbundnum lágmarkum. Bankakerfið væri því vel í stakk búið til að halda áfram endurskipulagningu skulda fyrirtækja og takast á við aukin vanskil ef til þeirra kæmi. Hærra gildi sveiflujöfnunarauka myndi ekki hafa þar áhrif.

Til undirbúnings frekari umræðu hafði á aukafundi nefndarinnar 3. mars sl. verið farið yfir kröfur um eiginfjáruka fjármálafyrirtækja og þá áhættu sem þeim er ætlað að mæta. Einnig ræddi nefndin hvert væri hugsanlega hlutlaust gildi sveiflujöfnunaraukans og hvernig sveiflujöfnunaraukanum væri beitt í öðrum löndum, sérstaklega með tilliti til hlutlauss gildis hans.

Nefndin fór yfir þróun sveiflutengdrar kerfisáhættu frá síðasta fundi nefndarinnar og ræddi um mótun langtímastefnu fyrir sveiflujöfnunaraukann og um samspil hans við aðra eiginfjáruka. Rætt var um stefnu þeirra Evrópuríkja sem tilkynnt hafa um jafnvægisgildi sveiflujöfnunaraukans og stefnu annarra Evrópuríkja varðandi eiginfjárkröfur almennt. Ræddi nefndin rök fyrir því að hlutlaust gildi væri jákvætt og hvort þau rök ættu við íslenskar aðstæður, með hliðsjón af gerð þjóðarbúskaparins, stöðu fjármálakerfisins og markmiðum Seðlabankans um að stuðla að fjármálastöðugleika. Nefndarmenn voru sammála um að halda áfram þeirri umræðu en töldu að svo stöddu ekki ástæðu til að gera frekar breytingar á sveiflujöfnunaraukanum.

Að lokinni umræðu bar seðlabankastjóri upp tillögu um óbreyttan sveiflujöfnunarauka og var hún samþykkt samhljóða.

Reglur um afleiðuviðskipti viðskiptabanka

Ný lög um gjaldeyrismál tóku gildi í júní 2021 þar sem m.a. afleiðuviðskipti með íslenska krónu voru gefin frjáls en þau höfðu áður verið óheimil án samþykkis Seðlabankans. Á sama tíma samþykkti fjármálastöðugleikanefnd reglur um afleiðuviðskipti nr. 765/2021. Reglurnar takmarka heildarumfang afleiðuviðskipta einstaka viðskiptabanka í því skyni að tryggja fjármálastöðugleika. Skal brúttó framvirk gjaldeyrisstaða á hverjum tíma ekki nema hærrí fjárhæð en sem samsvarar 50% af eiginfjárgrunni einstakra viðskiptabanka og staða gagnvart hverjum mótaðila fyrir sig er takmörkuð við 10% af eiginfjárgrunni. Nefndin taldi reynsluna af reglunum hafa verið góða. Afleiðumarkaðurinn væri virkari en áður og auknir möguleikar á fjölbreyttari afleiðuviðskiptum en áður sem hefði leitt til fjölgunar mótaðila og aukinna viðskipta. Brúttó staða viðskiptabanka, án viðskipta þeirra á milli, hafði hækkað úr 12% af eiginfjárgrunni þeirra í 19% á gildistíma reglnanna. Nefndarmenn voru sammála um að ekki væri þörf á að endurskoða fjárhæðamörk brúttó framvirktrar stöðu að svo stöddu en að tilkynningar-skyldan í reglunum væri óþarflega íþyngjandi og út frá sjónarhóli fjármálastöðugleika væri ekki ástæða

til að telja afleiðuviðskipti á milli innlendra viðskiptabanka með í framvirkri stöðu hvers aðila fyrir sig. Rétt er að taka fram að Seðlabankinn hefur aðgang að upplýsingum um öll viðskipti eftir sem áður. Meginmarkmið afleiðureglanna væri að setja afleiðumarkaðnum ákveðnar skorður með því að hafa stjórn á heildarumfangi afleiðuviðskipta með krónur.

Að lokinni umfjöllun bar seðlabankastjóri upp tillögu að breytingu á reglum nr. 765/2021 þar sem fjárhæðamörk tilkynningarskyldu voru hækkuð í 1,5 ma.kr. og 3 ma.kr. og lagt til að afleiðuviðskipti á milli innlendra viðskiptabanka yrðu ekki talin með í framvirkri stöðu hvers banka fyrir sig. Tillaga seðlabankastjóra var samþykkt einróma. Nefndarmenn voru sammála um að breytingarnar hefðu ekki áhrif á megintilgang reglnanna þar sem sömu takmörk giltu um heildarumfang afleiðuviðskipta innlendra viðskiptabanka og áður.

Skýrsla úttektarnefndar um reynsluna af starfi nefnda Seðlabankans og málefni skilavalds

Nefndin ræddi skýrslu úttektarnefndar um reynsluna af starfi nefnda Seðlabanka Íslands 2020-2021 en í skýrslunni var m.a. bent á að athuga þyrfti samskipti skilavaldsins við nefndir bankans með það að leiðarljósi að verkaskipting væri skýr og í samræmi við ákvæði laga og að hægt væri að taka ákvarðanir á skilvirkan hátt þegar aðstæður krefðust þess. Þá benti úttektarnefndin á að beina lagaheimild skorti til að fela fjármálastöðugleikanefnd ákvörðunarvald tengt skilavaldi sem nefndinni hafði verið falið með gr. 2.7. í starfsreglum nefndarinnar og nánar er skilgreint þar. Nefndarmenn ræddu þetta fyrirkomulag og töldu rétt að fella niður gr. 2.7. í starfsreglum nefndarinnar.

Að lokinni umræðu bar seðlabankastjóri upp tillögu um að gr. 2.7. í starfsreglum fjármálastöðugleikanefndar yrði felld á brott. Var tillaga seðlabankastjóra samþykkt einróma.

Í lok fundarins samþykkti nefndin yfirlýsingu til birtingar að morgni 16. mars 2022.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Ásgeir Jónsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar
Gunnar Jakobsson, varaseðlabankastjóri fjármálastöðugleika
Rannveig Sigurðardóttir, varaseðlabankastjóri peningastefnu
Unnur Gunnarsdóttir, varaseðlabankastjóri fjármálaeftirlits
Axel Hall, utanaðkomandi nefndarmaður
Bryndís Ásbjarnardóttir, utanaðkomandi nefndarmaður
Guðmundur Kr. Tómasson, utanaðkomandi nefndarmaður

Guðrún Þorleifsdóttir, skrifstofustjóri í fjármála- og efnahagsráðuneytinu, sat fundinn með málfrelsi og tillögurétt.

Haukur C. Benediktsson, framkvæmdastjóri fjármálastöðugleikasviðs Seðlabankans, Eggert Þ. Þórarinnsson, aðstoðarframkvæmdastjóri fjármálastöðugleikasviðs, Guðrún S. Gunnarsdóttir, aðstoðarframkvæmdarstjóri skrifstofu bankastjóra og Guðríður Lilla Sigurðardóttir, sérfræðingur á fjármálastöðugleikasviði sátu allan fund nefndarinnar. Auk þess sátu nokkrir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Rósa Björk Sveinsdóttir ritaði fundargerð.